

ת"פ 33028/10/16 - מדינת ישראל נגד רומן אסקרוב

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 33028-10-16 מדינת ישראל נ' אסקרוב
תיק חיצוני: 161086/2016

בפני	כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה	מדינת ישראל ע" שולחת התביעות עכו
נגד	
נאשם	רומן אסקרוב ע"י ב"כ עוה"ד אלון נשר מטעם הסגוריה התציבורית

החלטה

נימוקי ההחלטה מיום 28.1.18

1. הנאשם הודה בכתב אישום המייחס לו עבירת החזקת נכס חשוד כגנוב, עבירה על פי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי העובדות המתוארות בכתב האישום אזי ביום 27.4.16 החזיק הנאשם באופניים חשמליים החשודים כגנובים מבלי שהיה בידו להניח את הדעת שרכש את החזקה בהם כדין. מדובר באופניים אשר נגנבו מבעליהם כשבועיים קודם לכן.

2. העבירה אתה ביצע הנאשם פוגעת בערך המוגן של זכות הקניין.

3. באשר למידת הפגיעה בערך המוגן, אין לבטל את מידת הפגיעה שכן, מדובר בעבירת רכוש המאפשרת למי שנוטל רכושו של אחר להפיק מכר רווח. אם ידעו נוטלי רכוש הזולת כי לנכסים אותם הם גונבים אין רוכשים אפשריים, וכי הרוכשים זהירים ואינם עוצמים עיניהם ועושים עצמם כמי אשר אינם יודעים כי סביר הוא כי מקור הרכוש מפוקפק ואינו בדין, יהפכו את הגניבה לפחות כדאית. אולם לצד קביעות אלו, אין להתעלם מכך כי ביחס לעבירות הרכוש האחרות מדובר בפגיעה במדרג הנמוך.

4. אין בפני עדות כי למעשה קדם תכנון. ההפך הוא, הנסיבות אשר הופכות את הרכישה לכזו שאין להניח כי רכש את החזקה באופניים כדין, הינן נסיבות בדמות רכישה אקראית שלא במקום מוסדר ולפיכך, אין לקבוע כי קדם למעשה תכנון.

5. כתוצאה ממעשיו של הנאשם יצא הגנב נשכר, שכן הצליח להפיק רווח כלכלי ממעשה הגניבה, מנטילת רכוש הזולת.

6. מתחם הענישה בעבירה זו בנסיבות המתוארות מתחיל בענישה בדמות עבודות של"צ ועד למאסר בפועל בן 6 חודשים לצד ענישה מותנית.

7. הסנגורים עותרים במקרה זה שלא להרשיע את הנאשם. עוד בישיבת בית המשפט במסגרתה הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, וזאת ללא כל הסדר טיעון, הודיע הסנגור כי הוא מבקש לשלוח אתה נאשם לעריכת תסקיר בעניינו, על אף עברו הכולל שתי הרשעות קומות, שכן, הנאשם שינה מאורחות חייו, הוא לומד, הרשעתו האחרונה עומדת להתיישן ואם יורשע כעת אזי לא תתיישן והדבר עלול להפריע לו בעתידו. המאשימה התנגדה תוך הפניה להרשעותיו הקודמות של הנאשם. בהחלטתי מאותו מועד קבעתי כי לאור הודעת הנאשם הוא ביצע את המיוחס לו בכתב האישום. הנאשם לא הורשע באותו מעמד והורתי על עריכת תסקיר שירותה מבחן בעניינו אשר לבקשת הסנגור יבחן גם את שאלת עצם ההרשעה. יחד עם זאת הובהר על ידי כי שאלת ההרשעה נותרה פתוחה עד לקבלת התסקיר וטיעוני הצדדים.

8. הנאשם יליד 1988, כבן 28 בעת ביצוע העבירה אשר לפני. עברו של הנאשם (ת/1), כולל הרשעה וגז"ד (הכולל הפקעת צו מבחן), מיום 8.11.11 בגין עבירת התפרצות וגניבה וכן גז"ד מיום 5.10.10 בגין עבירת התפרצות וגניבה. בגין שני מקרים אלו הושתו על הנאשם עונשים בדמות מאסר מותנה, של"צ. בהרשעה האחרונה גם הושת עליו צו מבחן. עברו הפלילי של הנאשם, ככל שלא יורשע כעת, התיישן ביום 4.10.17.

9. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם לומד כיום ביחידה ללימודי המשך ולימודי חוץ בטכניון ומאז 2016 עובד כמאבטח ברכבת. הנאשם עלה לארץ בהיותו כבן שנתיים וסיים 12 שנות לימוד, הנאשם אל הלשים שירות צבאי מלא בשל בעיות התנהגות ועקב פתיחת תיק פלילי. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, טוען כי לא הבין את משמעותם הפלילית. הוא ביקש לחסך כסף. בעברו לא שיתף פעולה עם הליך טיפולי של שירות המבחן והפקע צו מבחן בעניינו. לשירות המבחן אמר כי אינו יכול לבצע של"צ לאור מחויבויותיו בעבודה ובלמודים. שירותה מבחן מסיים בהמלצה להטיל על הנאשם מאסר מותנה לצד התחייבות אשר ירתיע אותו מביצוע עבירות כאלה בעתיד.

9. ב"כ המאשימה מפנה לכך כי אין בתסקיר כל המלצה טיפולית. מדובר במי אשר לחובתו שתי הרשעות קודמות, ואף הפקעת צו מבחן. הנאשם הפחית מחומרת העבירה בפני שירות המבחן. לפיכך עותרת המאשימה להשתת מאסר על תנאי והתחייבות ובהתאם להרשעתו של הנאשם.

10. הסנגורים טוענים לכך כי אי הרשעתו של הנאשם משרתת במקרה זה לא רק את האינטרס של הנאשם אלא גם אתה אינטרס הציבורי. לשיטתם, נסיבותיו של תיק זה ממלאות את שתי הדרישות המצטברות לאי הרשעה על פי מבחני הפסיקה (הלכת "כתב"). לא מדובר בעבירה חמורה בפר החוקים וכן הרשעתו של הנאשם תפגע באופן חמור בסיכויי שיקומו. הסנגורים טוענים לכך כי הפסיקה כבר הכירה כי אין חובה להוכיח נזק קונקרטי כתוצאה מן ההרשעה ביחוד כאשר מדובר בבגירים צעירים יחסית.

במקרה אשר בפנינו טוענים הם כי מדבר בסטודנט להנדסה אשר עובד כמאבטח והרשעתו עלולה לחסום בפניו אפשרויות העסקה בעתיד. לצורך תמיכה בטענותיהם מגישים הסגורים אסופת פסיקה.

11. הרשעתו של אדם בפלילים בגין עבירה שביצע, היא דרך המלך המשרתת את מטרת ההליך הפלילי.

לעניין זה ראה דבריה של כב' השופטת פרוקצ'יה בע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ. קליין-

"ההרשעה הפלילית של נאשם שאשמתו הוכחה ותוצאותיה, הן מרכיב חיוני בהליך הפלילי; הן נועדו למצות את תכליותיו המגוונות: להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה, שגמול עונשי בצידו. חברה המבקשת להפעיל את ההליך הפלילי בדרך אפקטיבית, שוויונית והוגנת, תתקשה להשלים עם גישה שיפוטית הפוטרת נאשמים, חדשות לבקרים, מהרשעה פלילית, אף שאחריותם הפלילית הוכחה. שהרי ההרשעה היא הביטוי השיפוטי לאחריות הפלילית שהוכחה, ובלעדיה נותרת קביעת האחריות הפלילית חסרה את החוליה האחרונה, המוסיפה לה את המשמעות המשפטית הנורמטיבית הנדרשת."

12. יחד עם זאת מצא המחוקק לנכון לאפשר סטייה מעקרון זה מבקרים חריגים. המחוקק קבע כי בסמכותו של בית המשפט שלא להרשיע נאשם גם אם מצא כי ביצע עבירה, ראה סעיף 71א(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי, תשל"ז-1977 מאפשר גם לבטל הרשעתו של נאשם אם יש מקום לתת צו של"צ, צו מבחן או התחייבות.

13. בע"פ לאופר נ. מדינת ישראל קובע בית המשפט העליון מבחן ליישומה של הוראת החוק המאפשרת אי הרשעה. יש לציין כי מבחן זה מופיע בפסק הדין לאחר שבית המשפט העליון סוקר את הפסיקה שקדמה לו לעניין אי הרשעה, ובכלל זה מפנה גם להלכת כתב (ע"פ 2083/96 כתב נ. מדינת ישראל, פד"י נב (3) 337).

על פי המבחן בפס"ד לאופר - **"מקום שבניסוח מיוחדות וחריגות עלול להיווצר יחס בלתי סביר באורח קיצוני בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין עוצמת הפגיעה בנאשם הצפויה מההרשעה, עשויה לקום הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוטית של אי הרשעה."** בפסק הדין ממשיכה כב' השופטת פרוקצ'יה ומפרטת את השיקולים שיש לשקול בבוא ביהמ"ש ליישם מבחן זה.

14. במקרה אשר בפני צרכים המאזנים השולקים את חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי אל מול הפגיעה בנאשם כתוצאה מן ההרשעה לסטות באופן קיצוני אף יותר מזה הנדרש במקרים אחרים לטובת הפגיעה בנאשם, שכן לנאשם כבר יש א/עבר פלילי. אין מדובר במי אשר מעד לראשונה ואין הדבר מאפיין כלל את אורחות חייו. אולם, במקרה זה מוצאת אני כי מתקיימים שניה תנאים המצטברים וכי כפות המאזניים אכן נוטות באופן חד וברור לטובת אי הרשעתו של הנאשם.

15. הנאשם אומנם אינו "בגיר צעיר" כיום הינו כבן 29. יחד עם זאת, הנאשם ערך שינוי משמעותי ביותר בחייו. הנאשם אשר בעברו הורשע בפעמים בגין עבירות אותן ביצע בשנות 2010 (עת היה כבן 22), מצוי כיום בשלב אחר לחלוטין בחייו. נכון הוא כי בעברו לא שיתף פעולה עם שירות המבחן. אולם, מאז מצא לנכון להתבגר, הוא עובד לפרנסתו, חי ברשות עצמו ולומד על מנת לרכוש תואר מהנדס. גם כיום השיב בשלילה להצעת שירות המבחן לבצע עבודות של"צ, לדבריו אין לו כל אפשרות להכניס עוד משימות ללוח הזמנים הצפוף שלו אשר לא מתיר לו די זמן לישון ולאכול. הנאשם עובד בעבודה אחראית כמאבטח ברכבת הוא לומד בטכניון ועושה הכל על מנת להישאר על דרך הישר. הרשעתו עלולה לסכל את יכולתו להגיע לדברים אליהם הוא שואף, עבודה כמהנדס כאשר כל האפשרויות פתוחות בפניו. מדובר במי אשר על אף שבעברו לא שיתף פעולה עם שיקומו, נטל גורלו בידיו ושיקם עצמו. יש להגיש לו את הסיוע הנדרש על מנת שיוכל להמשיך בכך.

16. מנגד, העבירה אותה ביצע הנאשם הינה עבירה שאין להקל בה ראש, אולם, מצויה היא ברף הנמוך מבין עבירות הרכוש. לציבור אינטרס הרתעתי מפני ביצוע עבירות שכאלה, אולם, עיקר האינטרס הציבורי מופנה כלפי הגנבים.

17. לפיכך, באיזון בין שני השיקולים הנוגדים מצאתי כי נכון הוא שלא להרשיע את הנאשם. כך גם מצאתי כי נכון הוא שלא להשית על הנאשם צו של"צ וזאת על מנת לאפשר לו להמשיך בלימודיו ובעבודתו. יחד עם זאת יש להשית התחייבות צופה בפני עתיד וקנב, מידתי המכיר בקשיי פרנסתו, אך מטיל דבר מה מוחשי עכשווי.

18. לפיכך, ביום 8-28.1.17 השתתי על הנאשם כדלהלן-

א. חתימה על התחייבות כספית בסך 7,000 ש"ח, להמנע מלעבור על עבירת רכוש בתוך שנתיים מהיום. אם לא יחתום היום על ההתחייבות, יש לאסור אותו למשך 10 ימים.

ב. פיצוי לנפגע העבירה, עד תביעה מס' 1 בסך של 1,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב - 5 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 200 ש"ח כל אחד, החל מיום 15.2.18 ובכל 15 חודש עוקב. הפיצוי ישולם באמצעות הפקדתו בקופת ביהמ"ש.

אי עמידה באחד מתשלומי הפיצוי, תעמיד את יתרת הפיצוי לפרעון מיידי.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשע"ח, 31 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.

